

Nr 267

Av herr **Johansson** i Trollhättan **m.fl.**, om *översyn av arvs- och gåvobeskattningen.*

En utjämningspolitik måste givetvis använda sig av flera instrument för att nå sitt mål. Vid förra årets riksdag behandlades en motion om låglöne-grupperna. Den föranledde en skrivelse till Kungl. Maj:t med begäran om en kartläggning av låginkomstgrupperna. En sådan utredning har nu till-satts. Meningen är givetvis att om möjligt få till stånd en utjämning i löne-hänseende. Vid avtalsförhandlingarna har denna fråga länge stått i för-grunden.

En annan sida av utjämningspolitiken gäller förmögenhetsinnehavet. Det-ta är relativt lätt mätbart genom de statistiska uppgifter som finns. Som framgår av nedanstående tabell över förmögenheter efter storleksklass har dessa ökat väsentligt under den senaste 10-årsperioden.

	150—200 000	300—500 000	Över en miljon
1953	12 612	6 279	1 076
1958	21 057	9 563	1 755
1963	28 549	12 892	2 581

Dessa stora förmögenheter har givetvis inte tillkommit genom inkomst-sparande i vanlig bemärkelse, utan på annat sätt. Man kan starkt ifrågasät-ta huruvida dessa förmögenheter skall överföras relativt ograverade till nästa generation. De bör i varje fall beskattas ganska hårt.

Härtill kommer att dagens ungdom ärver ett helt annat samhälle än ti-digare generationer. Utbildningsmöjligheterna är bättre, inkomsterna större och pensionsförhållandena ordnade. De har därmed inte det behov av stora förmögenheter vid starten av sitt liv som tidigare förefanns. I själva verket har den stora spännvidden mellan rika och fattiga alltid varit djupt orätt-färdig, men man kan inte längre från de förmögna sida hävda behovet av trygghet för sina efterkommande på samma sätt som tidigare.

I ett samhälle med blandad ekonomi, där vi räknar in den enskilda före-tagsamheten som en naturlig del, måste kapitalbildningen tillåtas i bety-dande utsträckning. Företagen måste konsolideras för att kunna arbeta ef-fektivt och ge god avkastning. En arvsbeskattning får således inte slå sönder effektivt arbetande företagsenheter. Frågan blir om man inte via aktie-och ägobevis kan uppnå att å ena sidan förhindra alltför stora personliga förmögenheter och å andra sidan upprätthålla företagets soliditet. Sådana

möjligheter finns redan nu, men frågan är om de inte måste utbyggas ytterligare vid en skärpt arvs- och gåvobeskattning. Samhället kunde förslagsvis bilda ett förvaltningsbolag för dessa aktier eller ägobevis. Därmed skulle också ett ökat samhällsinflytande kunna uppnås.

En skärpt arvs- och gåvobeskattning, som givetvis endast kan avse de verkligt stora förmögenhetsinnehavarna, leder helt naturligt till inkomster för samhället. Dessa skulle exempelvis kunna användas för en snabbare utbyggnad av vår u-landshjälp.

Under hänvisning till ovanstående får vi härmed anhålla,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära en översyn av den nuvarande arvs- och gåvobeskattningen.

Stockholm den 25 januari 1966

Hilding Johansson

Evert Svensson

Tekla Torbrink

Åke Zetterberg

Lisa Johansson